

samlede værdi af værdipapirer i Rusland, når det er sådan, at der er stigende pres på den amerikanske økonomi, hvor den canadiske økonomi er på sammenbruddets rand, hvor Mexico, Brasilien, Norge hænger og blaffer i vinden, og hvor den russiske økonomi nærmest er et eksempel på, at der eksisterer et liv efter døden – hvordan kan det så være, at den danske økonomi klarer sig så godt?

Hvordan kan det være, at der ikke er nogen særlig spekulation på kronen, og når der er, så er det, fordi de ude i den store verden ikke kan kende forskel på norske og danske kroner?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal selvfølgelig glæde mig over det relativt moderate udspil fra Venstre, der er kommet denne gang, og som jo lægger klart op til forhandlinger med regeringen, og det skal vi i hvert fald være meget både behjælpelige og tilfredse med.

Men jeg er bange for, at nogle enkelte af de argumentationer, der er ført frem her, mere bygger på ideologi, end de bygger på praktisk politik. Det, jeg godt lige vil spørge hr. Thor Pedersen om, handler om hospitalssystemet, hvor hr. Thor Pedersen op til flere gange understregede, at der skulle være fri konkurrence.

Jeg har såmænd bare to spørgsmål:

Det ene er: Hvis der skal være konkurrence i et system, skal der vel være to at vælge imellem. Er det specielt billigt for samfundet at bygge to hospitalssystemer op for at få konkurrence?

Og mit andet spørgsmål er: Hvis nu der er en begrænset mængde mennesker med den samme uddannelse, vil der så ikke ske det, at det private system i givet fald bare tager medarbejderne fra det offentlige, sådan at vi samlet set får et dårligere sygehussystem ved at gøre en ideologisk indsats, som hr. Thor Pedersen ville? Skulle vi ikke koncentrere os om at få det nuværende system til at fungere? Det er der vist nok at gøre med i stedet for ligefrem at begynde at bygge sådan et alternativt system op.

Jeg vil godt sige, jeg har intet problem med, at privathospitaler er et supplement til det offentlige system, men det, hr. Thor Pedersen sagde med den helt totale valgfrihed, er vi altså lidt ressourcemæssigt bange for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg var indledningsvis lidt bange for, at starten på hr. Thor Pedersens tale var et udtryk for normal flyvehøjde, men det gik op for mig, at der altså også var lagt op til landing på en lidt mere fornuftig måde. Jeg vil godt kvittere for både nogle rimelig imødekommende betragtninger om mulighederne for at forebygge førtidspension og for nogle bemærkninger omkring ulandsbistanden, som jeg et stykke ad vejen kan være enig i, men jeg savnede måske nok en markering af, at Venstre stadig væk støtter fattigdomsorienteringen i ulandsbistanden. Det havde været velgørende.

Men det, som jeg egentlig følte mig noget stødt over i starten, var hr. Thor Pedersens totale historieløshed. I Venstres retorik – jeg kunne vel godt sige flokularium – hedder det, at boligejerne er sagesløse, og det er bilejerne også, og hvis man gør noget som helst, der kunne genere dem, er det socialdemokratisk manér. Hvad tænker hr. Thor Pedersen egentlig på, når han læser lidt tilbage og kigger på, hvad der skete i 1986 og 1987? Det, som den daværende regering lavede omkring kartoffelkur og skattereform, i øvrigt med hr. Lykkesøft, var det også god socialdemokratisk manér, eller hvad var det?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil allerførst bare sige til hr. Jacob Buksti, at det, hr. Jacob Buksti siger om, at Danmark ikke bliver berørt, er et godt udtryk for den socialdemokratiske holdning: Vi er så stærke, at vi kan stå alene, at den danske finanspolitik, økonomiske politik og politik i øvrigt har et sådant indhold, at vi ikke er afhængige af landene omkring os, og at en nedgang i Sverige, Norge, Rusland, Tyskland, USA eller England ikke berører dansk økonomi.

Det er jo præcis det synspunkt, jeg advarede imod. Uanset vores stude og vores udgangspunkt er det farligt at sige, at det, der sker i øjeblikket, ikke vil påvirke dansk økonomi. Når vi har fokuseret meget på erhvervets konkurrenceevne, er det netop for at sige, at det er her, vi er nødt til på sigt at kunne imødegå problemerne, så vi stadig er i stand til at producere og sælge vores produkter.

Vi taler ikke for, at den globale krise, som tegner sig, skal påvirke dansk økonomi. Vi taler for, at vi skulle forhindre, at den påvirker dansk